

# РЕШЕНИЕ

№ 14123

гр. София, 24.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в**  
публично заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Елица Райковска**

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10072** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на П. Б. Х. срещу Заповед № 274/16.09.2024 г., издадена от П. Ц. на длъжност Командир на отделение в група „Опазване на обществения ред“ /ООР/, сектор „Охранителна полиция“ /ОП/ във 02 Районно управление /РУ/ при СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца.

Моли ПАМ да бъде отменена. Претендира разноски. Представя договор за правна помощ и съдействие /л. 52/.

Ответникът, Командир на отделение в група „Опазване на обществения ред“, сектор „Охранителна полиция“ във 02 Районно управление при СДВР, моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки /л. 69 и следващите/.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 16.09.2024 г. /л. 12/ на П. Х. е наложена ПАМ за това, че управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

На Х. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ от 16.09.2024 г. /л. 11/. В същия е отбелязано, че е тестван с техническо средство дръгтест 5000, пробата от който е отчела положителен резултат за употреба на „Метамфетамин“ (МЕТ) /л. 17/.

На жалбоподателя е издаден талон за изследване на кръв и урина /л. 14/. От ВМА е изготвена химикотоксикологична експертиза /л. 61 и сл./. В същата е отразено, че от извършените

изследвания на предоставените проби кръв и урина от П. Б. Х. на 17.09.2024 г. не се установява присъствие на алкохол и наркотични вещества.

Представени са заповеди за компетентност /л. 22 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В случая резултатите от техническото средство, с което е отчетено наличие на „метамфетамин“, са оспорени посредством даването на кръвна проба в темпоралния периметър, посочен в талона за кръвно изследване. Видно от доказателствата по делото талонът за кръвно изследване е връчен на лицето в 00:00 ч. на 17.09.2024 г. /л. 14/, а съгласно отразеното в токсикохимичната експертиза, пробите са взети в 00:23 ч. /л. 65/, т.е. в посочения в талона 40-минутен срок.

Редът, по който се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, е регламентиран в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози /Наредба 1/2017 г./. Съгласно чл. 3а от Наредбата установяването на употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. Значението на резултатите от химико-токсикологичното лабораторно изследване е подчертано с разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1/19.07.2017 г., предвиждаща, че резултатът от кръвното изследване е определящ по отношение на констатацията за употреба на наркотични вещества.

Настоящият случай е именно такъв и приетата токсикохимична експертиза безспорно установява, че лицето не е употребило наркотични вещества. Съдът кредитира заключението, изготвено в акредитираната за това лаборатория на ВМА, като същото не е оспорено от ответника.

Експертизата е категорична и не съдържа никакво съмнение досежно липсата на наркотици в предоставените биологични проби от лицето П. Б. Х.. В кръвта и урината не се откриват алкохол, метадон, кокаин, опиати, метамфетамин, амфетамин, екстази, метаболити, барбитурати и бензодиазепини.

По изложените съображения ЗПАМ се явява незаконосъобразна и подлежи на отмяна.

За пълнота на мотивите съдът намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че ПАМ подлежи на отмяна само поради факта, че административният орган не бил изчакал резултата от кръвната проба. Функцията на ПАМ е превантивна, привременна и пречатваща, имаща за цел осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяването на

административните нарушения. Административният орган е длъжен да приложи ПАМ при наличие на редовно съставен АУАН с обвързваща съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП доказателствена сила като няма законово изискване да се изчаква резултатът от кръвната проба – по арг. от чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП само тест е достатъчен, за да се издаде ЗПАМ. Характерът на ПАМ е сходен на обезпечителните мерки в гражданския и наказателния процес, които не изискват безспорна доказаност на претенцията/обвинението, а единствено вероятна основателност на същата. Резултатът от кръвния тест обаче следва да бъде взет предвид като обстоятелство по чл. 142, ал. 2 от АПК, което обуславя отмяната на ПАМ, но с оглед нейните цели и употребата на съюза „или“ в изречението на чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП, административният орган няма задължение да изчака този резултат преди издаването на заповед за ПАМ.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и при своевременно направеното искане от страна на адв. М., на жалбоподателя следва да се присъдят разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение. Съгласно представените доказателства за извършено плащане на адвокатско възнаграждение, съобразно представения договор за правна защита, същото е в размер на 1000 лева. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималното възнаграждение за осъществявано процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2 е 1000 лв. Адвокатското възнаграждение е в определения в Наредбата минимум и не следва да бъде редуцирано.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на П. Б. Х. Заповед № 274/16.09.2024 г., издадена от П. Ц. на длъжност Командир на отделение в група „Опазване на обществения ред“, сектор „Охранителна полиция“ във 02 Районно управление при СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на П. Б. Х., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса в размер общо на 1010 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

#### СЪДИЯ: